

FESTA DE LA CARXOFA SOLIDÀRIA I AMB POLÈMICA

text NATÀLIA SANZ

Polèmic inici de la Festa de la Carxofa de Benicarló. El consell Regulador de la denominació d'origen va denunciar la falta de pagament de les subvencions i els restauradores, que a la programació d'enguany l'absència de suport oficial a les seues propostes. En el primer cas Jorge Llorach, com president de l'organisme va lamentar que "fa dos anys que no cobrem les subvencions de la conselleria" pel que va anunciar que "ens limita molt a fer més coses i més actes". Per la seua banda, Manolo Rico, president de l'agrupació de restauradors, va denunciar que "enguany es fan moltes coses i la festa se'ns va de mare". El restaurador es referia a la programació presentada pel regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, qui va anunciar mes i mig de celebracions amb motiu de la festa. L'esdeveniment, que enguany arriba al seu XIX aniversari, inclou propostes tan dispars com demostracions gastronòmiques o partides d'escacs. "Ens estem oblidant que la festa va nàixer per a la promoció de la carxofa i no em sembla bé que es parle d'altres coses i no de la carxofa", va lamentar. Els restauradors estem ací per a comprar la carxofa i treballar-la". Pel que fa a això va recordar que "el buffet que fem en el carrer no es fa en cap altre lloc d'Espanya i ens costa diners de la nostra butxaca, però no se'ns agraeix prou. Tots es lamenten de no tenir diners i nosaltres també", va concloure.

I és que aquesta, com va anunciar el regidor d'Agricultura, serà una festa de la carxofa solidària. Així, el tradicional sopar de gal·la destinarà 5 euros del preu de cada cobert al

manteniment de la Unitat de Respir de l'Alzheimer. A més, es posarà a la venda una polsera que, al preu d'un euro, destinarà la recaptació a les associacions de Càrites i Sant Vicent de Pauls. Els actes de celebració de la Festa s'iniciaran divendres que ve amb l'encés d'una guirnalda decorativa i el començament de la cinquena ruta de les tapes del pintxo de carxofa, que es realitzaran en 36 bars de la ciutat. Els dies 20, 21 i 22 de gener tindrà lloc la segona fira agrícola i ramadera en la Plaça de la Constitució i aqueix mateix diumenge 22, la desena Volta a peu pels aljubs durà als caminantes per diferents punts del terme municipal. Els actes centrals de la festa es portaran a terme del divendres 27 al diumenge 29. Aqueix divendres està prevista la celebració del sopar de gal·la, en la qual es farà lliurament al cuiner Sergio Fernández de la Carxofa d'or 2012. Per la seua banda Mercabarna rebrà l'homenatge dels agricultors benicarlantos pel desenvolupament que ha suposat el seu suport al sector. Ja el dissabte es realitzarà la "Torrà" popular de carxofes en la Plaça de la Constitució, amb el rostit de 1.500 quilos que es repartiran en 2.000 racions. El diumenge 29 de gener, Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló omplirà d'aromes la cèntrica plaça de la Constitució, que acollirà l'acte per primera vegada en la història de la festa. I del 28 de gener al 29 de febrer, les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa de Benicarló reuniran entorn de la taula de 21 restaurants de la ciutat a àvids comensals amatents a descobrir el discret encant de la carxofa, el seu potent ventall de possibilitats i l'intens sabor d'un cor ben alimentat en el terme municipal de Benicarló.

INICI D'ANY CALENT

ELS CIUTADANS EMPRENYATS PASSEN A L'ATAC

Inici d'any calent. Els ciutadans, empenyats, passen a l'atac

text REDACCIÓ

La Piona assassina, que reprèn les maleses, el nou Centre de Salut, amb problemes de "salut" i espai, i el mercat del Dimecres, amb manifestació inclosa, en el punt de mira ciutadà.

Veïns del carrer Pubill de Benicarló han iniciat una recollida de signatures per a eliminar la piona d'accés al centre per als vianants. Ho han fet després que una veïna de la zona resultara ferida, i el seu cotxe amb tota probabilitat en sinistre total, després de patir un accident provocat pel mecanisme de la piona retràctil instal·lada en la plaça de Sant Bertomeu per a regular l'accés amb vehicles al centre de la zona de vianants. Rosario B. és l'última accidentada del llarg degoteig de cotxes sinistrats des que es va instal·lar el sistema al desembre del 2008. El sistema es va instal·lar amb la intenció d'evitar l'accés del trànsit rodat a la zona per als vianants, i a cadascun dels residents se'ls va lliurar una targeta que permet accedir en qualsevol moment als carrers. Les tres pilones que tanquen el nucli antic han estat motiu de queixes continuades en aquests anys de funcionament, encara que des del consistori se segueix insistint que funcionen correctament. En el cas de Rosario, l'accident el va patir el passat 29 de desembre quan "al voltant de les 17,15h. vaig accedir a la zona per als vianants per a dirigir-

me a la perruqueria que regento, amb la intenció de carregar tovalloles i altre material". En aqueixos moments, la piona estava baixada ja que es trobava dins de les hores de lliure accés destinades a càrrega i descàrrega. Una vegada finalitzada la càrrega en el seu vehicle i quan va arribar a l'instant on es troba la piona "vaig observar que encara estava baixada, però pel fet que sempre que passo per aqueix punt m'espanta la idea que pugui elevar-se, just en aqueix moment, vaig minorar la marxa i vaig realitzar l'stop reglamentari", al que obliguen a més les bandes instal·lades a banda i banda de la piona. "Com vaig observar que no havia res que em poguera fer detenir, em vaig disposar a passar per damunt". El que no va calcular Rosario és que just en aqueix moment el rellotge del proper campanar marcava les cinc i mitja en punt de la vesprada, hora que finalitza l'accés lliure a la zona per als vianants. "De cop i volta vaig sentir un fort colp que no sabia molt bé d'on venia" i que va provocar el desplaçament del vehicle dos metres i mig del lloc dels fets. Quan Rosario es va recuperar de l'impacte i va poder eixir del vehicle "vaig observar que tenia una perforació en la part baixa del cotxe del que començaven a eixir diversos fluids". La piona s'havia alçat just en el moment que ella passava amb el seu cotxe per damunt, llançant el vehicle per l'aire i provocant l'accident. I és que el dispositiu no té un sensor que advertisca de la presència del vehicle i el cas de Rosari no és l'únic. Més de

GLORIOSA VICTÒRIA, APROXIMADAMENT

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Antonio Febrer, vell i veterà soci del Benicarló, va sortir del camp cofoi i exultant tot manifestant que ni se'n recordava de l'última vegada que haviem guanyat algú per golejada. Sí, va ser contra una cosa anomenada Benicense, sí, no n'èrem més de cent i l'ambient era fred fred de veritat, però els en vam marcar quatre. Quatre gols a favor feia més de dos temporades que no els veíem a casa. De fet, aquesta és la segona victòria com a locals de la temporada. I malgrat tot, estem només a sis o set punts del segon, que és l'Alcora.

Juanjo Martorell va haver d'alinejar un equip de circumstàncies que es diu. Jugadors de l'amateur i del juvenil no només van acabar de completar la convocatòria sinó que també van sortir en l'onze inicial. Jo m'he fet tan vell tan vell i he perdut tanta vista tanta vista que només identifico els nostres jugadors pel color de la samarreta. M'ho faré mirar.

El parit va començar amb un clar domini dels nostres. Davant de mi mateix, però és que davant de mi, un defensa visitant va derribar amb molta mala intenció un davanter nostre un metre i mig dins de l'àrea. El penal era clar i clamorós, però el burro de l'àrbitre va treure la falta fora de l'àrea i només va castigar l'infractor amb una targeta groga. Impresionant. Li vaig dir de tot, sense posar-me, això sí amb la seua família. Vaja trompino! Vaig pensar que ja tornàvem a ser-hi.

Els del Benicense es van créixer en comprovar que el badoc del xiulet anava a favor d'ells i a punt van estar de marcar-nos. Per sort, el veterani Jordi està encara en forma i va evitar la catàstrofe. Per sort i per constància sobretot vam aconseguir inaugurar el marcador després d'una excel·lent passada de Ferrer a Ernesto que aquest va aprofitar per clavar-li-la per baix cama al porter. Fi de la primera part.

La represa va ser gloriosa. Com podem jugar tan bé i anar només els cinquens? Ja es farà justícia, ja. Monterde, la primera pilota que va tocar la va tirar dins. Ja està, ja hem guanyat... però no, que va! Ningú sap com però dos a un. Ai que patirem, ai que patirem! De seguida es va acabar el neguit. Primer un tal Cristian va fer el tercer, preciós, trencant-li la cintura al porter visitant en un emocionant u contra u. Després un tal Saül, membre que m'han dit que és de la Benemèrita institució i defensa central de l'amateur, va rematar un córner amb tot el cos i la fotre també dins; va embogir i va celebrar el gol amb tots els presents: companys, entrenador, afició, parents... En fi, que quatre a u, com feia anys que no veíem.

Diumenge anem al camp del Canet. El Benicarló al camp del Canet! Compte que ja ens van guanyar l'any passat i, per tant, ja no ens vindria res de nou. Amb els canetants juguen Castañeda, Laio, Fuentes, Pepe i Marcos Cano, tots cinc d'ací del nostre poble i que no sé que fan patint per aqueixes carreteres per anar a entrenar tan bé com podrien estar a casa. Segur que el jornal que els deuen donar no deu ser res de l'altre món... ells sabran. Que hi haja benicarlantos a l'eup

rival sempre sols ser sinònim de màxima tensió. Què els haurem fet a tots aquests perquè ens tracten tan malament? No ho entenc, no ho entenc. Si guayàrem (observe's el condicional) els passàriem i quedàriem en nunes condicions òptimes d'aspirar a tornar a posar-nos en un lloc d'emoció, a tres punts o sis del segon.

Per cert, diumenge juguen el primer classificat contra el segon. Hi ha qui diu que a nosaltres ens convé que guanye l'equip que va el primer, però jo vull que guanye el que va segon. Això no deu estar bé, veritat? Dec tindre algun trauma, segur.

Dakar: el benicarlando Pellicer manté el seu ritme regular

text REDACCIÓ

foto EQUIP HUSQVARNA

El benicarlando José Manuel Pellicer segueix en carrera complint les ordres d'equip, ajudant tant a Barreda com al portuguès Gonçalves, ja que d'altra manera, sense aquestes ordres, i donada la seua experiència, el pilot de Benicarló, amb una moto magnífica, estaria en el top ten del Dakar.

En les pistes empedrades que els portaran Antofagasta el ritme de carrera serà més aviat sostingut.

NOU CSI: QUI HA APROVAT UNA SALA D'URGÈNCIES TAN XICOTETA?

ve de la pàgina anterior

vint vehicles han estat destrossats per la que ja es coneix com la piona assassina. Marian Ll. també va viure una situació similar, però en aquest cas l'accident es va produir "a les deu i mitja del matí, quan finalitza l'horari lliure matinal". Els danys patits van estar de 3.000 euros "perquè el meu cotxe és més resistent" i no va haver de lamentar danys personals. La destrossa la va haver de pagar de la seua pròpia butxaca, ja que el regidor de Governació, Marcos Marzal "em va dir que la culpa és meua, que no vaig fer l'stop". La resposta és la mateixa que va realitzar a altres afectats, que asseguruen amb impotència que "estàs obligat a fer l'stop, perquè les bandes elevades et frenen, és una zona per als vianants i no tens visibilitat" pel que necessàriament cal frenar en aqueix punt. Molts dels afectats han posat el cas en mans d'advocats i estan seguint el tràmit legal de reclamacions, com Marian. En qualsevol cas, la gota que ha vessat el got de la paciència dels veïns és "la impotència i la por que tenim a entrar i eixir de la zona" pel perill real que representa per als seus vehicles i per a la seua integritat física. Així, en l'escript que acompanya la recollida de signatures insten l'ajuntament a plantejar-se "molt seriosament la precisió d'aquests mecanismes, i que alhora valore si aquests incidents no haurien de ser suficients perquè vostès buscaren solucions i resolgueren aquesta situació". En aquest sentit asseguruen que "la seguretat dels ciutadans hauria d'estar per sobre de tot i ser un dels principals objectius i més encara quan els incidents venen provocats per uns aparells que són de la seua propietat". A més de la recollida de signatures, estan plantejant la possibilitat de convocar una manifestació de protesta contra aquest mena d'aparells assassins.

I EL REGIDOR, ENCAPARRAT, SEMPRE AMB ELS MATEIXOS ARGUMENTS

El regidor de Governació de Benicarló, Marcos Marzal, nega que les pilones que regulen l'accés de trànsit rodar al centre urbà estiguen funcionant de forma incorrecta, com denunciacion un grup de veïns afectats per incidents amb aquest dispositiu. Segons el regidor, "la piona va estar baixada diverses setmanes, a causa de problemes en el seu manteniment, i això ha provocat que els veïns hagen pensat que no funcionava i accedisquen sense fer el preceptiu STOP", necessari perquè el dispositiu detecte al vehicle. I destacava que "m'he reunit amb alguns dels que han patit accidents i admeten que no van realitzar bé l'STOP". El consistori no pensa canviar aquest sistema de pilones, com demanen amb la seua recollida de signatures aquest grup de veïns, encara que es planteja afegir algun tipus de senyal lluminós o acústica perquè els usuaris estiguen més alerta. Els veïns li han recordat a

Marzal que és "impossible no fer l'stop, com ell diu, abans de passar per damunt de la piona".

NOU CSI: QUI HA APROVAT UNA SALA D'URGÈNCIES TAN XICOTETA?

Queixes en el nou CSI de Benicarló per l'escàs espai que té la sala d'espera d'Urgències. El centre sanitari, inaugurat el passat 17 de desembre, té separat de l'edifici principal el servei d'Urgències, al que s'accedeix per la part del darrere i a través d'un jardí. A. m., va lamentar que el seu pas pel servei "es convertira en un intent d'incorporar el centre al llibre Guinness dels records, al concentrar-se 31 persones en tot just 27 metres quadrats". La sala d'espera, doncs, es va revelar incapaç d'acollir als malalts que esperaven pacientment el seu torn, malgrat que "el porxo d'accés té la superfície d'una

Els venedors del mercat ambulant de Benicarló es manifestaran el pròxim dia 18

ve de la pàgina anterior

pista de patinatge, està buit i no hi ha ni un trist banc on asseure's". La pacient va detallar que "la major part dels pacients que esperaven eren xiquets, al voltant d'uns 15, i això que la secció de Pediatria estava pràcticament buida". Els pares van detallar que "ens han dit que el pediatra té l'agenda tancada i que no ens pot atendre, que anem a Urgències", malgrat que en la sala d'espera només havia dos xiquets esperant. Els pacients asseguren no entendre "com és possible que es dissenye un espai tan menut en un nou centre de salut, quan la població potencial d'atenció que té són 40.000 persones" i atès que la parcel·la té metres de sobra per a haver construït una sala d'espera en condicions. "Només amb que es fes un barandat al porxo, que no val per res, se solucionaria el problema", van

assegurar. Un altre dels problemes que s'estan trobant els pacients és la falta d'atenció sanitària per part d'alguns professionals. Així "truques per telèfon per a demanar data i et diuen que tenen l'agenda tancada, que seguisques cridant fins a no saben quan, que s'obrirà de nou la llista" i derivant als pacients al servei d'Urgències. És el que li va succeir a A. M., després de més d'una setmana cridant per a concertar cita amb el seu metge de capçalera. "Els està clar que posen tota la seua bona voluntat per a atendre als pacients, però el sistema no funciona", va lamentar. Així les coses, aquesta pacient lamenta que haja d'esperar una setmana més perquè el seu metge l'atenga, tal com li van recomanar en el servei d'Urgències. Des de la conselleria de Sanitat, no obstant això, asseguren que ni des del centre ni des del departament s'han rebut queixes sobre el servei.

ELS VENEDORS DEL DIMECRES, LLUITEN PELS SEUS LLOCS DE TREBALL

Els venedors del mercat ambulant de Benicarló es manifestaran el pròxim dia 18 de gener contra el seu trasllat. Ho faran per a manifestar el seu desacord amb "la manera de fer" les coses per part de la regidoria de Comerç, dirigida per l'edil Maria Ortiz. José Carmona, representant de la Plataforma que associa als venedors del mercat, va confirmar la data i va anunciar que dilluns que ve es reuniran amb els seus advocats amb la intenció d'estudiar detalladament la tramitació que s'ha seguit en la renovació de llicències. El procés, sostenen els venedors, no està clar ja que en casos que les llicències s'han anat renovant durant els últims 50 anys, ara han estat denegades per motius dispersos. Així, la plataforma té els seus dubtes sobre la legalitat del procés i denuncien a més que s'han atorgat els llocs que han quedat lliures a altres venedors "tot i estar encara obert el procés d'al·legacions". Des del consistori se segueix sostenint que el procés està dins de la legalitat. En aquest context, els venedors tenen clar que seguiran lluitant "pel nostre lloc de treball" i els defensors davant qui faça falta. Per a això, va assegurar Carmona "tenim el suport del 80% dels venedors", que s'han mostrat disposats a estar presents en la protesta que portaran a terme davant l'ajuntament. Mai un trasllat del mercat de venda ambulant ha estat tan problemàtic a Benicarló, ni una remodelació dels llocs de venda. I és que els venedors diuen no entendre perquè el consistori vol traslladar-los a la plaça Constitució "amb tots els problemes que això comporta, tant per a nosaltres com per a la ciutat sencera". De nou han tornat a posar sobre la taula la idoneïtat d'altres emplaçaments, com els voltants del pavelló poliesportiu municipal. Cal recordar que el trasllat a la plaça de la Constitució suposarà la reducció dels llocs de venda, de 110 a 75 llicències, per falta d'espai, a més de la rebaixa dels metres d'ocupació que tindran.

La derrota del Benicarló FS a Cartagena el condemna a l'últim lloc

text i foto VICENT FERRER

3 REALE CARTAGENA: Fabio, Jesús García, Jaison, Pizarro, Yoni; cinc inicial; Moi, Del Moral i Campoy.

1 BENICARLÓ FUTBOL SALA: Gus, Cobeta, Luís Jara, Lolo, Gonzalo; cinc inicial; Víctor Cachón, Paleta i Chino.

ÀRBITRES: Peña Díaz i Peña Gómez, del col·legi andalús. Mostraren tarja groga al local Yoni; als visitants Lolo, Gus i Cobeta.

GOLS: 0-1 min. 1, Cobeta. 1-1 min. 4, Yoni. 2-1 min. 32, Moi. 3-1 min. 39 Jaison.

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el Municipal Wsell de Gimbarada davant uns mil espectadors.

En Cartagena, i malgrat avançar-se en el marcador, el Benicarló Futbol Sala va acabar perdent el partit, i el que és pitjor, passa a tancar la classificació per primera vegada des que està en la màxima categoria, després d'un partit a vida o mort davant els locals. L'equip cadufero es queda a quatre punts de la permanència.

Va sorprendre el conjunt benicarlano d'eixida i en la primera jugada d'atac Cobeta aconseguia obrir el marcador, però el Cartagena va reaccionar amb rapidesa i tres minuts més tard Yoni empatada el partit. Va seguir un primer temps amb oportunitats per als dos equips, que van buscar el gol amb certa ansietat, notant-se a més en els benicarlans els lògics errors per falta de cohesió al jugar el partit amb quatre jugadors nous, però amb una actitud en la pista molt positiva, pel que van merèixer un millor resultat abans d'anar-se'n al descans.

La igualtat va seguir mantenint-se durant la segona part, en la qual el nerviosisme entre els jugadors va quedar palès en algunes accions al perdre el baló de forma anòmla, atès que els dos equips es jugaven molt en l'envit. De nou cartageneros i benicarlans van tenir bones oportunitats per a marcar, però els dos porters es van mostrar segurs, fins que Moi faltant vuit minuts aconseguia trencar l'empat. Les urgències van passar als benicarlans, que van haver de recórrer al porter-jugador per a veure si podien empatar com a mínim el partit, però el meta Fabio va tallar tots els seus intents i la tàctica els va eixir malament ja que el Cartagena va aprofitar una recuperació per a tancar Jaison el marcador.

EL BENICARLANDO MARC MALUENDA, MILLOR JUGADOR EN EL IV SOCCERCUP "DAVID NAVARRO" DE FÚTBOL-7

text i foto GREGORIO SEGARRA

El jugador del benjamí de segon any del Vila-real CF, el benicarlano Marc Maluenda, va ser triat millor jugador en el prestigiós torneig "David Navarro" de Futbol-7 que se celebra des de fa 4 anys a l'estadi "El Fornàs" del Port de Sagunt. En aquesta IV Edició, guanyada per l'equip de Vila-real, van participar, entre uns altres, el CD Acero, València CF, OD Llevant, OD Mislata, CD Torrent, CD Paterna, Col·legi Salgui, CF Serrans i CF Torrelevant, que va ser precisament l'eliminat pel Vila-real en quarts de final (1-0). En semifinals va caure el València, en la tanda de penals després d'empatar a un gol i en la final es va guanyar al Llevant, també per 1-0. Es dona la circumstància que el benicarlano ja va aconseguir la mateixa distinció de MVP del torneig fa 2 anys quan va acudir al torneig en categoria pre-benjamí, sent el primer jugador que aconsegueix repetir en el guardó.

La legitimitat monàrquica

text JOAN HERAS

Els nostres esperats, estimats i venerats Reis d'Orient representen de manera indiscutible la legitimitat absoluta del seu màgic poder. Són tres caps de monarquies diferents però que no es dediquen a guerrear entre si sinó a unir esforços per adorar el nou rei dels reis —aquell petit infant que ha nascut fa pocs dies— i, de passada, per fer feliç a les criatures que intenten descobrir, en els sacs plens de regals que passegen pels carrers el vespre màgic del 5 de gener, aquella joguina desitjada. Qui gosa qüestionar, ni que sigui per un instant, el poder absolut d'aquests tres reis que només amb el seu nom —sempre n'hi ha un que té més èxit que els altres, però això ja se sap— desperten il·lusions, expectatives i desigs? Qui té el valor i l'atreviment de discutir la legitimitat del poder d'aquests tres monarques que harmonitzen la seva autoritat, el seu saber, en una missió comuna i beneficiosa per a tothom?

La legitimitat del poder és una qüestió de fet que es fonamenta en la tradició —sempre ha estat així— i en la pròpia existència com a poder absolut —és així i prou. Aquests fonaments ben sòlids de la legitimitat del poder absolut només es poden esquarterar de dues maneres: o bé es fa forta una consciència ideològica, política, de caràcter profundament democràtica que no concep la validesa d'una autoritat única que es legitima a si mateixa amb la tradició o el propi fet d'existir com a raó suficient; o bé perquè es constaten maneres de fer poc adients a l'estatus especial que tàcitament la societat els atribueix. La primera opció no és viable si ens referim als nostres estimats Reis d'Orient perquè ningú dubta —ningú vol dubtar— que el seu poder màgic no és només legítim sinó que és absolutament necessari i que ningú podria fer el que ells fan. No hi ha cap persona en aquest nostre món que sigui capaç de fer el que ells fan durant la nit del 5 al 6 de gener. Ningú és capaç de despertar la il·lusió en la immensitat de les nostres criatures. No hi ha, doncs, cap raó per qüestionar la seva autoritat i ens hi rendim, ens hi sometem, gustosament. Però imaginem-nos per un moment que es filtren certes informacions sobre l'actitud diguem-ne dubtosa, poc honorable, d'algun dels tres grans monarques. Imaginem-nos, per uns instants, que hem sabut —no sabem ben bé com, però és de domini públic— que l'honorable Melcior, el gran monarca blanc que encapçala la meravellosa comitiva, ha fet més o menys dissimuladament treure dels sacs de joguines el tren elèctric del Ramon Vila que ja va demanar l'any passat però que no el va tenir, el joc de construcció que tanta il·lusió li fa a la Carmeta Canals, la capsa gran de jocs de màgia que la Karina Martín espera amb candaletes —ella ja s'imagina al bell mig d'un escenari, davant d'un gran públic, fent els seus trucs—, el DVD de "Cantajocs" que el Mario Fernández va posar en primer lloc a la seva carta, la tan esperada Hello Kitty de la Maria

Santos i un parell de pilotes de futbol que ara no recorda per qui eren. Sabem que el rei Melcior guarda aquests regals per als seus néts, uns petits força capriciosos que tenen de tot i més però que mai entenen prou. El rei Melcior —seguim imaginant-ho— ha fet treure aquestes joguines dels sacs destinats a Benicarló perquè ha pensat que en aquell lloc tan llunyà ningú no se n'adonarà o, sis se n'adonen, no es queixaran gaire perquè em sembla que aquest tipus de coses no els sorprenen gaire, vaja, que hi estan força acostumats.

Aquesta notícia sobre les activitats paral·leles d'un gran monarca que abusa del seu poder seria un element per esquarterar la seva legitimitat. Evidentment no seria una raó suficient per forçar la seva abdicació, però si hi hagués un sector —pensem, per exemple, en uns periodistes ben posicionats— que anessin fent grossa la pilota, el rei Melcior tindria certs problemes i potser hauria d'aprofitar el seu esperat discurs de salutació als milers i milers de nens i nenes que l'esperen nerviosos per dir que ells, els reis, malgrat ser reis —en aquest cas mags— són com tothom i que la justícia és per a tothom igual.

De vegades, és curiós, les esquerdes les fan reals i grosses aquells que menys ens ho esperàvem. Sigui com sigui, tot això és pura fantasia. Per sort. Així doncs, llarga i solemne i legítima i poderosa vida als Reis (els d'Orient, és clar).

Fronteres

ESTALVI ENERGÈTIC I CATÀLEG DE BENS INMATERIALS GRÀCIES A LA TAULA DEL SÈNIA

text NATÀLIA SANZ

170.000 € a l'any s'estalviaran els 15 pobles integrants de la Taula del Sènia canviant comptadors, revisant tarifes o potència contractada i invertint en la instal·lació de condensadors. És el resultat de l'estudi realitzat gràcies a la subvenció del Salari Jove amb el qual el Servef ha becat a un jove llicenciat, Marc Monfort, qui està realitzant una auditoria energètica dels consums municipals. Aquest enginyer tècnic industrial considera que realitzant una sèrie de mesures d'estalvi, les poblacions objecte de l'estudi veuran reduïda considerablement la seua factura elèctrica. Així, "eliminant comptadors, perquè hi ha serveis que no s'estan usant, passant a tarifes de discriminació horària que ara no s'usa en l'enllumenat públic, o revisant la potència elèctrica contractada", es podran rebaixar més de cent mil euros de cost energètic. Els altres setanta mil contemplats en l'estudi precisarien de "xicotetes inversions per part dels ajuntaments", perquè siguin efectives. En aquest sentit va assenyalar que "es poden instal·lar condensadors, perquè s'està utilitzant energia reactiva, o augmentar la potència en determinats locals, per a no pagar sobre costos de llum".

L'altre Salari Jove becat en aquest exercici és el de Mònica Albalat, qui realitza un Inventari del Patrimoni immaterial dels 15 municipis. En ell se centra en els llegats de música popular i festes populars que perviuen o s'han perdut recentment als Ports i el Baix Maestrat. L'objectiu del seu treball és "salvaguardar el patrimoni immaterial", que és més fràgil a causa de la facilitat que té de perdre's per la tradició oral. De fet, una de les revelacions ha estat

"l'existència del cant d'Albaes en municipis com Sant Jordi, on una dona de més de noranta anys recordava que els "quintos" les cantaven en la seua festa". En l'actualitat aquesta tradició s'ha perdut en tot el Baix Maestrat però perviu als Ports. Un nexa d'unió de totes les poblacions és la celebració de la festivitat de Sant Antoni Abad, amb totes les seues variants, però comuna pel lligam a la terra d'aquests municipis. L'inventari ha revelat l'existència de 572 béns immaterials que han entrat a formar part del catàleg que Albalat ha recordat "que cal anar actualitzant". De fet, en tan sols 14 anys la representació benicarlanda L'Estel del Collet ha aconseguit arrelar en la ciutat amb tal força que "ha entrat per mèrits propis en el catàleg, com una tradició més".

BREUS MUNICIPALS: VIVENDES IL·LEGALS I PRESSUPOST

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló recaptarà la contribució d'habitatges construïts il·legalment. L'arqueig de la Diputació de Castelló ha permès descobrir l'existència de nombrosos habitatges "disseminats per tot el terme municipal, que en el seu moment van ser construïdes il·legalment i que estaven pagant l'impost", va explicar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló. L'edil no va voler entrar en els detalls ni desvetllar la xifra exacta a la qual ascendeix l'impost que ara es recaptarà, però va assegurar que "és una quantitat important i suposarà un alleugeriment per a l'economia del municipi". Domingo va qualificar la situació de greuge "comparatiu amb els veïns que sí estaven pagant els seus impostos correctament" i va anunciar que la mesura tindrà un caràcter retroactiu per a aconseguir equiparar les aportacions de tots els veïns del municipi. D'altra banda, va desvetllar que el nou ecoparc municipal, del que encara es desconeix la data d'inici de les obres, es construirà "prop del cementiri municipal, en el solar on s'anava a construir al principi l'EDAR".

D'altra part, el pressupost de l'Ajuntament de Benicarló per a enguany serà un 5% inferior al del 2011, una baixada més dràstica de la que es va realitzar en les de l'any passat, quan el descens va fregar el 4%.

Així ho ha anunciat l'alcalde qui va assegurar que d'aquesta manera "s'està garantint mantenir l'estructura dels serveis municipals". L'alcalde va reconèixer que "cal reduir partides, sobretot en subvencions, que no hi ha més remei si volem seguir mantenint l'estructura de l'ajuntament". Així, l'objectiu del primer edil és dur els comptes municipals a aprovació en el ple ordinari del mes de gener. Un dels anuncis més importants és que les partides de despesa social no es reduiran, encara que per a això siga necessari "ajustar-nos en les subvencions a les activitats culturals i esportives i això la gent ho ha d'entendre, perquè hem de seguir mantenint les instal·lacions municipals atés que Benicarló en té moltíssimes". Domingo es va referir en aquest punt a "instal·lacions esportives i municipals de tot tipus" de les quals el consistori es fa càrrec del pagament de tots els costos.

SANT ANTONI JA TÉ A PUNT LES COQUETES DELS CARROS

text NATÀLIA SANZ

Majorals, simpatitzants i autoritats es van donar cita de nou en el Forn del Bisquerí per a confeccionar les coquetes de Sant Antoni.

Van ser dos dies d'intens treball en els quals es pastaren, coure i deixaren preparades els més de 130.000 dolços que es repartiran a Benicarló per a commemorar la festivitat. Per a la seua elaboració, s'utilitzaran 2.100 quilos de farina, 1.100 litres d'oli, 425 quilos de sucre, 140 litres de moscatell i 400 de aguardent. De propina, l'ingredient secret que la confraria guarda amb cura i que garanteix que les seues coquetes són úniques i diferents a les quals venen els forns de la ciutat en aquests dies. Una vegada preparada la massa, més de trenta persones es van disposar al voltant de la llarga taula en la qual es pasten una mitjana de 500 coques per hora i per persona. Un balanç digne d'entrar en el llibre Guinness dels records. Tot, entre riures, acudits, bromes i el bon ambient que regna entre els 12 matrimonis que componen la confraria, la Dama que representa a tots ells, Nuria Vidal i el seu representant eclesiàstic, el consiliari Mossen Joan Guerola. Una vegada pastats els ingredients, la massa es disposa en recipients que es reparteixen per tota la taula. Cadascun dels voluntaris disposa d'una llanda de forn, en la qual, després de fer menudes boles, va disposant el dolç. Arriba llavors el moment més delicat, el de dotar-li de la forma característica a la pasta: el pessiguet. Amb ell s'aconsegueix que la 'coqueta' tinga una espècie de banyes, que diuen els entesos en la matèria que simbolitzen els del dimoni que va temptar Sant Antoni en el

seu retir eremític en el desert. Una vegada completa la llanda, i al crit de 'llanda', el majoral encarregat d'aquest tràmit la retira de la taula i la duu fins al forn. Després del seu pas per les calderes, es deixa reposar i s'emboïquen amb el toc dels del sucre glass. I... *c'est fini*.

Mes de dos-cents voluntaris van respondre dilluns a la crida de la confraria i van participar en el tradicional acte de *L'Embolicà*. Asseguts al voltant de llargues taules en els baixos de la Cambra Agrària, van embolicar les 130.000 coquetes que al llarg del cap de setmana els majorals de la confraria havien elaborat. Gràcies a l'esforç "de tots els que ens han precedit en la confraria, el seu treball i la seua il·lusió", s'ha aconseguit enguany la declaració de Festa d'Interès Provincial, com va destacar José Antonio Esbrí, president de la cofradia.

DEIXANT AL PAIRE

Et mires el poble. Ja no veus pedra, arena i fusta com abans. Veus acer, vidre, formigó i PVC; materials abundants i barats a Suècia. Ignores les conseqüències de la petjada ecològica d'aquest excés. Quasi desconeixes la naturalesa del lloc on vius, la seua història, la seua fesomia, les seues maneres de fer. Maneres de fer que haurien d'estar connectades amb la naturalesa del lloc on actues, amb el coneixement i la consciència que les teues accions són reflexionades. Enyor, record, contalla? En què has convertit eixes veus del coneixement passat? Decididament has perdut el control.

Has deixat que es trasllade el model de Toronto o Almeria al teu poble natal. Has romàs còmplice, inert i a la callada. Deixant al pare la construcció del futur que vols per a tu i per als teus. Actitud que, sense adonar-te'n, has

incorporat al teu tarannà. Sotmès com estàs a la saó del seu missatge i de la ideologia que genera la seua arquitectura.

T'han imposat perversament en el mapa, però només per uns dies (fum i cendra de monument). Prompte veuràs com afecten els excessos a la teua salut i educació, i a la dels teus. I el futur? L'esperançador futur que potser un dia vas imaginar, quin dia a dia ens ofereix? Aquell dia a dia que, ahir, conservava les maneres de fer d'abans i que les projectava cap a un futur amablement durador l'estàs ofegant.

Això és el que has guanyat amb el teu respecte coent de ciutadà mut i cego pel governant que només busca lluir-se i enriquir-se, per acabar morint el més ric o el més pobre del cementeri. Només ell i els seus. Amb el teu permís, respecte coent i complicitat: passiva o activa.

Una binicarlanda.

RESIGNACIÓ O RESPONSABILITAT

Les enquestes demoscòpiques detecten que la majoria dels ciutadans –resignats o responsables?– accepten els retalls –els populars en diuen "ajustos"– com una necessitat del moment crític que travessem. Uns retalls, però, que no els inaugura el PP, sinó que fa mesos que Zapatero i el seu govern es veieren obligats a imposar-los, per mandat de Brussel·les.

El què (ja no) sorprèn és el cinisme de Rajoy, que s'ha passat l'última legislatura sencera, criticant Zapatero per haver-los aplicat i ara ell i el seu govern els "editen" corregits i augmentats. És el que tenen els del PP: una incongruència supina –a més d'un fons d'armari predemocràtic preocupant–.

Resistirem, però, malgrat tot.

Marc Antoni Adell

DR. CLIMENT

EI RETORN DEL METGE GÈNER 2012

Al tornar de les festes nadalenques, el doctor s'ha trobat amb una llarga llista d'espera en el dispensari.

La primera pacient va ser una russa que havia passat els Nadals al seu país. Amb el fred continental, se li havia gelat la *carxofen*. El metge va entendre que la malaltia genital no era greu. Li va fer un petit massatge per reactivar la circulació i pensant amb la propera festa benicarlanda de denominació d'origen, va recordar-li que amb el fred l'hortalissa es cria millor i així treu el millor sabor quan es passa per les graelles.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Aquesta setmana no acabo d'entendre el sentit d'aquesta pàgina, dins de la qual s'ha de parlar que van passar fa més de dues setmanes i de les que ningú no se'n recorda. Perquè ara que ja han passat totes aquestes festes de menjar coses cares i de exhibir escandalosos simulacres de felicitat, ens comença la ressaca de les mateixes. Panxes excessives, propòsits de començar coses que mai no s'acompleixen, butxaques buides. Potser algun anys ens hauríem de plantejar tot això del Nadal, cap d'any i Reis d'una altra manera. Els que són creients de veritat haurien de gaudir de la notícia del naixement de Jesús al portal de Betlem, i viure aquesta alegria tot pensant el la manca de luxes que comporta aquest esdeveniment. Se suposa que ni sant Josep ni la seua esposa Maria van menjar aquella nit llagostins ni caviar rus. Per això hauria de ser una celebració senzilla, commemorat el fet. Els que creuen per inèrcia, perquè ho han viscut a casa però que no són gaire complidors amb els preceptes que marca la doctrina, haurien de fer una mica més de festa, però sense caure en el consumisme salvatge que té com a icona la paraula "regal".

Tothom ha de regalar coses i més coses. Els centres comercials han d'estar plens i les carteres han de quedar ben escolades. En tots dos casos, la característica comuna hauria de ser la convivència familiar, unes dates per a passar-les tots junts aprofitant que sol fer prou de fred. Els que queden haurien de dedicar aquestes dates per a fugir del consumisme salvatge, i viure-les amb normalitat. Tothom hauria de fugir de les grans compres de menjar car. No s'haurien de canviar els hàbits d'una manera tan radical. Per exemple, aquest any han estat caps de setmana normals, dissabtes i diumenges, per això ha hagut molta gent que no ha sentit res d'especial perquè a l'endemà del descans per gran sopar

de cap d'any, se n'ha hagut d'anar a treballar. Ni llumetes ni ridícles personatges de color roig amb barba blanca exhibint un riure postís i tediós. Potser s'hauria d'acabar amb tota aquesta parafernàlia i quedar-nos amb l'essència de les coses. O potser no. Podria ser que jo fos un avorrit i un antisocial que només pensa en fote als altres que tenen ganes de festa i de xivarri. A més a més, qui soc jo per a dir-li a la gent en què s'ha de gastar els seus diners? Però encara vaig més enllà. Qui soc jo per a dir que eixos de les falles que han donat mil euros a la Conferència de Sant Vicent de Paül el que haurien de fer -ells i tots- és destinar una part dels diners que pensen cremar en ninots i coets a donar-los a aquestes entitats benèfiques? Qui soc jo per a opinar que mentre literalment es crema un munt de fusta i paper que val una fortuna hi ha gent al nostre costat que pateix gana? Jo us ho diré: no soc ningú. Per això, siguen benvinguts els donatius per a aquestes entitats, i la meua màxima admiració per a la gent que treballa desinteressadament pels altres.

Ara hauria d'acabar perquè aquestes dues setmanes d'aturada m'han afectat molt i podria escriure coses molt pitjors. Per això no vull dir res de l'escriu que ha enviat una "binicarlenda" on ens conta coses molt interessants, però se n'ha deixat unes altres. Encara que no vull dir res, vull manifestar que mai en la vida, mai, he comprat eixe arròs fastigós que porta nom de senyora amb pinta i mantellina que té, com a característica principal, la coentor. Mai he jugat al raspall perquè la meua ignorància és infinita i he de reconèixer que no sé què és això. Tampoc no vaig anar a vore cap verge forastera, ni he cantat mai amb seriós sentiment l'himne de l'exposició, encara que he de reconèixer que si quan l'he cantat algú m'hagués fet bufar a un alcoholímetre potser hagués estat l'última medicació de l'aparell. En fi, em quedo amb el missatge de la nostra paisana.

Ja no sé què dir del còmic. La careta i els comentaris del patge són impagables. No hi ha cap dubte que si hi ha que posar-li un nom a l'humor gràfic del nostre poble, aquest és Xavi Burriel.

ODI I VENJANÇA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

FERRAN TORRENT.
Ombres en la nit.

Edicions Bromera. Alzira. 2011.

El Nakam va ser una organització clandestina formada per jueus que havien estat empresonats en els camps de concentració nazis, i que es van dedicar a buscar els antics caps d'aquells camps que vivien en la clandestinitat per a executar-los. Estem a l'any 1947, aquesta organització havia estat reduïda a un grup minúscul de irreductibles que dubtaven de la possibilitat de la construcció d'un estat jueu a Palestina i actuaven en contra dels principis de l'Haganà. D'aquest grupuscle formava part Santiago Cortés un gitano valencià que havia militat en el Partit Comunista Espanyol i que després havia estat captiu al camp d'extermini de Dachau.

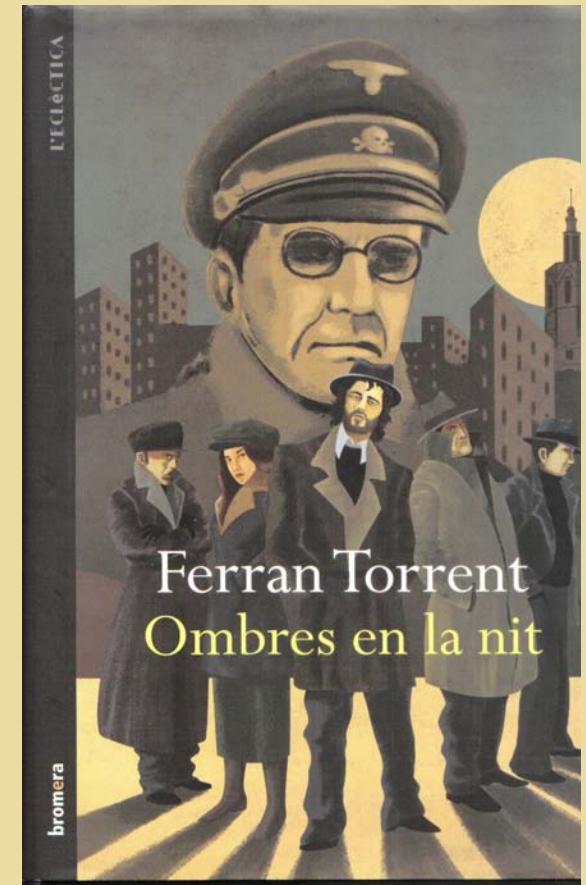
La primera part de la novel·la està ambientada a Viena, on assistirem a la presentació del grup, els seus interessos i la relació amb altres organitzacions destinades a localitzar criminals nazis. Després d'una acció molt arriscada només Santiago Cortés està en condicions de viatjar a València per a matar el doctor nazi Heinrich Henkel, que s'amaga en l'Espanya de Franco, abans que no vull dir res, vull manifestar que mai en la vida, mai, he comprat eixe arròs fastigós que porta nom de senyora amb pinta i mantellina que té, com a característica principal, la coentor. Mai he jugat al raspall perquè la meua ignorància és infinita i he de reconèixer que no sé què és això. Tampoc no vaig anar a vore cap verge forastera, ni he cantat mai amb seriós sentiment l'himne de l'exposició, encara que he de reconèixer que si quan l'he cantat algú m'hagués fet bufar a un alcoholímetre potser hagués estat l'última medicació de l'aparell. En fi, em quedo amb el missatge de la nostra paisana.

A partir d'aquest moment la novel·la agafa un ritme trepidant, a la ciutat de València es troben espies soviètics i anglesos i guerrillers antifranquistes, amb tots ells s'haurà de relacionar Santiago Cortés per acabar amb Henkel, però es trobarà amb un munt de misèries humanes, des de qui actua per ideals, a una majoria que ho fa per interessos polítics i que és capaç d'oblidar vells ideals i amistats per tal d'aconseguir el seus objectius.

La ciutat de València agafa protagonisme en aquesta segona part, Ferran Torrent ha fet una bona feina de documentació, els hotels de l'època, el carrers, la preparació de les festes, la misèria i les pors.

La novel·la reflexiona sobre el desig de venjança i sobre l'odi, els protagonistes de la novel·la han vist crims horripilants, que alguns casos han afectat a les seues pròpies famílies, o han estat sotmesos a una vexació i a una crueltat terribles, com el campió de boxa, obligat a lluitar contra els propis companys de captiveri, sabent que el qui fora derrotat seria immediatament executat. Són

Liures

uns personatges tràgics que no poden escapar al seu destí, i que no accepten cap tipus de conxorxa política. Sorowitsch un expert falsificador que intenta mantenir-se al marge, finalment s'implicarà també en l'operació d'assassinar el criminal nazi: "el seu pensament que sovint lluitava per bandejar-lo, se'n va anar cap al doctor Heinrich Henkel. El va veure una vegada, però mai oblidaria la seua cara; com mai, tampoc, havia assolit desterrar l'odi." Aquestes paraules són un exemple d'allò que mou els personatges.

A *Ombres en la nit*, Ferran Torrent barreja diversos gèneres, la novel·la d'espies, però també la novel·la històrica, adobat amb un llenguatge viu i àgil, que fa que la lectura del llibre atrape des del primer moment, tot i que el desenllaç final ens sembla massa precipitat.

Silencis del passat

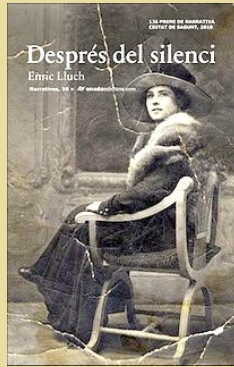
text CARLES LLUCH

<http://elsexil.blogspot.com>

Enric Lluch, *Després del silenci*, Benicarló, Onada Edicions, 2010 ("Narratives", 10). Premi de Narrativa Ciutat de Sagunt 2010.

El punt de partida d'aquesta novel·la és un moment tan decisiu com la mort de la mare. Joan Queralt Font ("cinquanta-tres anys, solter", com ens el presenta repetidament el narrador) acaba de perdre la seua, i s'adona que la coneixia ben poc. Recorda com el seu pare va abandonar la llar quan ell era adolescent, després d'una aspra discussió amb el sogre, i després d'insinuar que la seua dona, Natàlia Font, no era filla d'ell. És arran d'aquest record que Joan Queralt comença a investigar sobre l'origen familiar de sa mare.

Per tant, la novel·la s'estructura sobre l'esquema de la recerca dels orígens del personatge. Amb la particularitat tècnica que la narració es desenvolupa en dos plans. D'una banda, la recerca de Joan Queralt, en el present. De l'altra, la història viscuda pel seu avi Mateu Font, situada en la dècada de 1930, en els anys previs a la guerra civil i a l'inici de l'esclat bèl·lic. De manera mil·limètrica i meticulosa, l'autor alterna els dos plans temporals que es complementen de manera impecable. Com és preceptiu en una novel·la d'aquestes característiques argumentals, el factor sorprenent és essencial. Amb una sàvia dosificació, i també sense escarafalls ni efectes especials, l'obra ens va oferint les

peces que conformen el passat de la família Queralt Font, avançant en aquest doble pla temporal.

El passat familiar que el lector va descobrir se situa de manera ineludible en el context de la història recent del nostre país. És especialment interessant la manera com se'ns presenten els fets que van afectar l'avi Mateu tant a l'inici com després de la guerra civil. Sense judicis ideològics ni preses de partit prèvies, l'autor sap explicar-nos els abusos tant d'una banda com de l'altra, en una perspectiva honesta no gaire freqüent en les nostres lletres. Sense partidismes ni acusacions, hi apareixen tant els abusos i crims dels anarquistes com la revenja dels vencedors. I també se'ns mostra el tema de l'exili, de les doloroses separacions de famílies a causa dels conflictes del moment, en relació amb una història d'amor la veritat de la qual el protagonista haurà d'anar a buscar a Roma.

En resum, es tracta d'una novel·la digníssima, perfectament estructurada i treballada, que es llegeix amb interès no només per l'anècdota narrativa dels protagonistes sinó també per la manera com mostra els fets del passat històric. Cal afegir, finalment, que contribueix i no poc al bon regust que deixa la seua lectura el domini idiomàtic i la riquesa que pot presumir Enric Lluch. És un lingüística de veritable goig veure com escriu en una llengua flexible, rica però gens artificiosa, que sap conduir perfectament per als seus propòsits. Una lectura, ben cert, del tot recomanable.

Exilis

ve de la pàgina anterior

gustosament. Per citar només algunes d'elles: La Sotà, la Casa d'Andalusia, o la d'Aragó. L'Estel del Collet, escoles de música i dansa o escoles de teatre. Muntar una cavalcada temàtica és el més senzill del món, però cal tindre ganys i capacitat d'organització per a amortitzar els recursos. Ganys, ni les tenien els Reis, que sembla van arribar ja cansats a Benicarló. Quin poc entusiasme, quin poca gràcia i quina poca esma.

Desenllaç

El guarniment de les carrosses també va ser... semblava que desfilaven damunt d'una paraça de tords. Només haguera fet falta posar els caçadors amb l'escopeta un porró amb vinatxa i quatre rosegons de pa... i semblaria la cavalcada del ninot a falles. I és que tan malament es van portar els xiquets benicarlondos que només mereixen carbó? Què se n'ha fet d'aquells camions d'abans, plens fins a dalt de paquets de regals? Segons hem pogut saber, el problema és que era la comissió l'encarregada de folrar les caixes de cartró dels suposats regals i clar, per a l'actual era massa treball... Ah, i per cert, a vore si busquen una persona de color d'alguna associació africana, que segur col·laboraria amb gust, que ja n'hi ha prou que el rei negre es destenyiscal Cada vegada que un xiquet li dóna un bes el xiquet acaba pintat... i el rei descolorit!

Epíleg

En fi, que un any més els xiquets benicarlondos s'han quedat amb la boca oberta... i el majors encara més al vore com ací se segueixen fent les coses a palades i que ni tan sols per a alimentar la il·lusió dels xiquets som capaços d'arrimar el muscle per a treballar un poc més. I això que als antics integrants de la comissió de festes s'havien afegit una sèrie de joves molt, molt joves... que es van dedicar única i

exclusivament a passejar la dessuadora de la Comissió de Festes. Tant de bo els hagen portat carbó a tots! S'ho mereixen més que els xiquets.

Estàtua aeroportuària

Més d'un deu haver vist el reportatge del "30 minuts" de TV3, del passat diumenge, sobre la construcció dels curiosos aeroports espanyols que, o no tenen avions, o tan els obrin com els tanquen en un bufit, o fan pistes que després no usen. Ara, això sí, han estat pagats amb diners xuclats de la mamella pública tot i no servir per a res i haver-nos costat un ull de la cara i part de l'altre. I parlant d'ulls, damunt del que ens ha costat el nostre (no res, uns 150 milions d'euros), l'aeromort -que ja és com se'l coneix ací- damunt som tan generosos que consentim a afegir-li un bust de ferro de 30 metres d'alçada a la rotonda de l'entrada. No res, uns 300.000 euros més per vanagloriar-nos d'aquest fet i lloar, com diu l'autor, a qui va tindre la idea, paradoxal visionari ell, traient-se un avi del cap de ciclop. I quan estiga feta, que li posen un segurata perquè, com ja va passar, no li roben cap peça que ens encarisca més la factura. Però el millor van ser les paraules del cap-pensant al seu net "te ha gustado el aeropuerto del abuelito?"

Una grande y libre

Ha aparegut a la premsa que una coneguda cadena de supermercats francesa, que té també seu al poble veí del nord, ha decidit eliminar del tot el català en les seues relacions. Això ens faltava, anar a comprar a Vinaròs i que a més haguérem de parlar espanyol. Que cadascú faça el que vulga, que quede clar... però de moment la gran superfície que tenim al terme encara mostra un cert respecte per la llengua de casa.

17:42 Control del tráfico en el Ps Ferreres Bretó con motivo de la visita del Presidente de la Diputación de Castellón. Això va ser dimarts. Ha de vindre el president de la Diputació perquè posen ordre al trànsit? O es tractava de fer-li de gorilles quan arribara el cotxe oficial?

Actualitat del CSI

Falta de personal, sales menudes, cues de més de 100 persones, números per agafar número per agafar número per al metge i que et donen la visita, si tens sort, per a dos setmanes després com a molt prompte. Urgències, de vegades, sense metge i et desvien al de capçalera que no té visita i, si no, a l'Hospital del poble veí. La sala d'urgències que és tan menuda que no cap la gent... però quina alçada de camisa!

**CONCERT:
"ARANAT"
29/12/11, Cafè de l'arq.**

Primer concert del cicle musical d'hivern al cafè de l'arq amb el directe d'Aranat. Una formació acústica encapçalada per l'alemanya Rudy Heller a la veu i guitarra. Comença amb una demo de Cítara, un instrument tradicional que havia heretat de la seva besàvia per després introduir temes propis d'accentuat lirisme i unes quantes versions. Una veu profunda expressant vivències i sentiments al calor de la nit. El programa continua amb el concert de La Calle Rock i l'unplugged de Graham Foster al mes de febrer.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

De tradicions reials, molt de morro i cavalcada desorganitzada.

1a part

És difícil de contar sense que sone malament i ara ho comprovareu Això sí, vaja per endavant que els xiquets són xiquets i no tenen la culpa de res. Creu Roja va arregar joguets perquè els xiquets de les famílies més necessitades tingueren regals el dia de Reis. El dia 4 de gener els que s'havien apuntat a la llista, i després de passar la selecció feta per l'entitat, van anar a arregar el seu lot. La cua que es va muntar al carrer Major va ser històrica i va cridar l'atenció de tots els que passaven per allí, però no precisament per a bé. Els que formaven la cua eren, majoritàriament, d'origen magribí i amb probabilitat de religió musulmana. ¿Com és possible que famílies senceres que professen aquesta fe, que la defensen i hi formen els seus fills es beneficien d'un repartiment que s'empara en una tradició catòlica? Molts dels donants ja han manifestat el seu desacord amb el repartiment i han assegurat que l'any que ve, no donaran res. Cal recordar que enguany la recollida va comptar

text LA COLLA DE TAFANERS

amb el suport dels integrants de la coordinadora de penyes i que tots els col·legis i instituts de la ciutat van participar de la iniciativa, d'ací el gran èxit de la iniciativa. Ja està dit i sone bé o malament sembla clar que algú ha de prendre una decisió que pose ordre en aquest disbarat.

2a part

Fa un any per aquestes dates ja ho criticàvem... i fa dos, i fa... tres però res de res. Bé sí, una novetat: anem a pitjor. Si l'espectacle del Pare Noel no va tindre nom, la cavalcada de Reis va tornar a ser llastimosa, de pena... i d'eixir corrents. Començant perquè una altra vegada es va tornar a cometre l'error d'anunciar que començava a les set de la vesprada, quan els Reis arriben amb vaixell a les sis i mitja i és en aquell moment que les autoritats els fan la recepció oficial.

És la part més bonica de l'acte, la més entranyable i l'única que mereix els nostres elogis, per l'esforç que es va posar per guarnir el magnífic vaixell que va portar a les Majestats d'Orient al moll de la ciutat. Però un cop més ho van poder veure els de la premsa i tres més, ja que el vaixell atraca al final de l'antic bracet, a bastant distància del públic que es concentra sobre la verera del passeig. L'arrencada de la cavalcada sempre resulta un pèl descoordinada i hi ha un cert embolic fins que cadascun troba el seu lloc. Al final, va, tot el món forma i avant les atxes. Al nostre parer són realment criticables coses que tenen a veure amb el bon gust, el sentit comú i un cert respecte a la tradició. La música: per l'amor de Déu, no hi ha coses més coentes, més antiquades, més pansides que les melodies que ballen els benintencionats joves amics del ball? No podria sonar alguna veu en un idioma local, posem en valencià, per exemple, o una nadala tradicional? La disposició: la banda a l'inici i el gegants al final, on s'ha vist? Els gegants haurien d'obrir el seguici, tota la vida home! A més, allà al final on van, on perden tota rellevància, ja poden desfer-se els dolçainers que no els sent ningú, ofegats com van pel rebombori de la infame megafonia de les carrosses. I la banda al final, com a les bones processons. Que ací no tenen a ningú de protocol? Tot plegat, com hem sentit a la ràdio darrerament: si a Nova York tenen una estàtua i uns ponts i funciona, com és que ací no va si hem alçat ponts i tenim una estàtua?

3a part

I no serveix com excusa que no hi ha comissió de festes, que són uns pocs voluntaris els que han quedat d'ella per a organitzar l'acte. Amb la quantitat d'associacions que hi ha al poble, segur que si a algunes se'ls oferira de participar, ho farien molt

ADJUDICATS ELS ECOPARCS DEL CONSORCI DE RESIDUS

text i foto NATÀLIA SANZ

La Comissió de Govern del Consorci del Pla Zonal de Residus de la Zona 1 ha aprovat l'adjudicació a l'empresa TETma de la xarxa de 37 ecoparcs que centralitzaran la recollida selectiva de paper o cartó en la zona nord per un termini de 20 anys. En total està previst que siguen 90 els recintes de reciclatge instal·lats per tota la província preparats per a gestionar més de 9.000 metres cúbics de residus urbans. L'adjudicació a TETma s'ha fet per unanimitat de tota la comissió tècnica que ha valorat el seu cost, era la segona oferta més econòmica de les quatre presentades, i la creació de 40 llocs de treball directes. A més era l'empresa que més serveis complementaris oferiria, entre els quals es troben la presència de 7 unitats autocompactadores per a millorar el transport dels ajuntaments o la instal·lació de càmeres de seguretat en tots els ecoparcs. Amb aquesta aprovació i l'engegada de la planta de Cervera, la província de Castelló es converteix en la primera a completar els plans zonals de residus. A més, finalitza l'enviament de residus a la planta de Pedra Negra, a Xixona, en la comarca de L'Alacantí.

urbans, per sobre del que van generar el passat any aquests mateixos municipis que van sumar 82.000 tones.

Finalment, els membres del consell aprovaren l'inici de la campanya Si més recicles, menys pagues per la qual es premiarà als ciutadans dels 49 municipis del nord de la província de Castelló que més reciclen tant en els ecoparcs fixos com en els mòbils. D'aquesta manera, es repartirà una targeta verda entre tots els usuaris, que els permetrà accedir de forma gratuïta a l'ecoparc a realitzar les seues aportacions de residus, i mitjançant la qual es rebran punts ecològics per a la bonificació de la seua taxa de tractament de residus. A final d'any, el consorci comunicarà a cada ajuntament el nom dels veïns que més han reciclat, segons els punts, i la bonificació proporcional que els correspon. Es tracta d'un sistema pioner a la Comunitat Valenciana que permetrà al ciutadà autogestionar el seu rebut de tractament de residus, en el qual es destinarà un pressupost total de 25.000 euros per a aquestes bonificacions. A més, el consorci invertirà 200.000 euros en la tornada econòmica per a aquells consistoris que millor porten a terme les tasques de reciclat en els seus municipis.

EDITORIAL

Durs d'orella

Així semblen ser els nostres governants populars encapçalats per l'alcalde Marcelino Domingo. Que una persona es queixe, tot i que en aquest món abanderat de l'estadística per a tot, no és representatiu, no hauria d'ocórrer si té raó. Si d'una persona passem a més de vint, la cosa ja és més seriosa i cal fer-s'ho mirar si estem jugant amb béns particulars i la integritat física de les persones.

Doncs, tot i així, sembla que el regidor Marzal o viu a un altre poble o li agrada pensar poc perquè ni escolta ni raona el que li explica el veïnat del centre del poble en relació a ja anomenada piona assassina. Amb arguments tan peregrins com que accedeixen sense fer l'stop es justifica, i es queda tan ample, sense pensar que és literalment impossible no fer l'stop... si la piona està alçada. A no ser que la persona estiga completament boja i es vulga emportar per endavant la sudita piona amb el seu vehicle, cosa que dubtem, o com ha passat massa sovint, isca

volant perquè la piona surt quan no hauria de sortir, cosa comprovable amb més de vint vehicles sinistrats.

Tres quarts del mateix passa amb el nou CSI. Conselleria diu que no els han arribat queixes de ningú. Doncs, com se sol dir, una imatge val més que mil paraules, per corroborar-ho només cal que envien un inspector, un dia qualsevol, i veuran les llargues cues que es formen per agafar número perquè et donen número (?), això quan hi ha números a la màquina expenedora, atès que si es dona el cas els fan manualment i de tant en tant es repeteix algun número... amb el consegüent embolic a la cua. O si has d'anar al servei d'urgències, que et toca pegar una bona volta per fora de l'edifici per buscar-lo i quan arribes no caps, i et trobes que no hi ha metge i t'envien a Vinaròs (al de capçalera no cal, que té una demora de dos setmanes). Diu un proverbi àrab que "a un cervell cec el ulls no li serveixen de res".

I acabem amb els venedors ambulants del dimecres que, de cop i volta, amb el temps que corren, on l'economia està pel terra, a la nostra regidora de comerç no se li ha ocorregut altra brillant idea de voler ficar-los al mig de la plaça de la Constitució amb la retallada de més d'un 30% de les parades i del seus metres de venda. És que necessiten justificar el que ens va costar eixa plaça a cop d'ocurrència absurda i encendre els ànims de la gent?

Sense voler al·ludir ningú, de vegades, "és millor romandre callat i semblar ximple que parlar i aclarir els dubtes definitivament". Ho va dir Groucho Marx.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: en el mes en que estem, gener, en portes de la festa de la nostra hortalissa per antonomàsia, la carxofa, que en aquesta època és quan està millor, no hi ha ningú que se la meresca més que els nostres llauradors per fer-nos gaudir d'aquestes fruits de la nostra terra tan, i tan, saborosos.

Panissola: a l'expressi de la Dipu, Fabra, pel menysteniment que té cap a tots els ciutadans quan, en el reportatge del passat 30 minuts de TV3, diu, "te ha gustado el aeropuerto del abuelito", suposem a un dels seus nets, en l'acte d'inauguració d'un aeroport, el de Castelló, que ha costat més de 150 milions d'euros, tancant i sense avions, com si fos d'ell. Uns inauguraven pantans...

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura: _____ a dia ____ de _____ de 2011

Domiciliació Bancària
 BANC / CAIXA
 ADREÇA
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
 CODI DE COMPTE
 Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.
C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció:
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
 laveubenicarlo@terra.es

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana
Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

